

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

N.ročnino prejema opravištyo
(administracija) in ekspedicija na
Florijanske ulice h. št. 19.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. -- kr.
za pol leta . . . 5 " -- "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je v Rožnihih ulicah
št. 25.

Izhaja po trikrat na teden in
sicer v torek, četrtek in soboto.

Nov dan slave!

Kar so dne 24. t. m. tako slavno pričele kmetiške občine, izbravši si malo da ne enoglasno prave narodne zastopnike v državni zbor, to so dokončala danes tudi mesta.

Izvoljeni so vsi trije kandidati narodne stranke, toraj je nemčurskemu zmaju na Kranjskem zdaj odklenkalo.

Roka se nam kar trese veselja, ko to poročamo, po Ljubljani je velikansk vrisk, navdušenost se ne da popisati.

Zdaj smo tudi Ljubljano, glavno mesto kranjske dežele in vse Slovenije, iztrgali iz nemčurskih rok, „proklete grablje“ so zlomljene za vse čase. Izgnali smo tistega črnega duhá, ki je tako sedel na nji v sramoto mesta in prebivalcev, in zdaj smemo reči jej ponosni:

„**Bela Ljubljana.**“

Mile solze veselja nam kapajo z obraza, pozabljen je ves trud, vse trpljenje, Slovenec je v Ljubljani zopet gospod!

Glavnemu mestu vredne ste se skazali tudi skupščini gorenjsko-notranjskih in dolenskih mest in trgov, tudi ti so zapodili tistega duha tujstva in renegatstva, ki je toliko časa sedel na njih v sramoto in škodo njeno.

Preveliko veselje nam brani danes že obširneje poročati o vseh volitvah, zato poročamo le kratko o izidu po poročilih, ktera smo do zdaj dobili.

V Ljubljani je bila vdeležitev zelo živahna, prišlo je volit čez tri četrtine vseh volilcev, vzlasti slovenski volilci so se vrlo držali.

Oddanih je bilo 883 glasov, izmed teh jih je dobil naš kandidat, gosp. **Josip Schneid vitez Treuenfeldski 494**, stari renegat Dežman pa le 386.

Toraj je naš kandidat gosp. Josip Schneid vitez Treuenfeldski izvoljen s 108 glasovi večine.

Danes voli še kupčijska zbornica, a ta s svojimi 18 glasovi Dežmanu tudi ne bo rane zacelila, če bi to tudi poskušala. Morda se bo še premislila svoje glasove tje metati [za zgubljene „proklete grablje.“

Po gorenjskih in notranjskih mestih je izvoljen naš kandidat gosp. **dr. Josip Poklukar** z 49 glasovi večine, dobil je namreč 270 glasov, njegov nasprotnik vit. **Vesteneck** je dobile 221 glasov. Nadrobno število glasov priobčimo na zadnji strani.

Enako slavno so se obnesla dolenska mesta in trgi. Tam je voljen naš kandidat gosp. **grof Albin Margheri** z 253 glasovi, **Kromer** je dobil jih le 187, toraj je večina 66 glasov. Nadrobneje številke tudi o tem na tretji strani.

Toraj povsod slavna zmaga, kakoršne še nismo nikdar doživeli. Slava volilcem! Slava pa tudi kranjski deželni vladi, ki je s svojo nepristranostjo pripomogla k temu, da je bila volitev res volitev, da je mogla obveljati volja prebivalstva.

Dan 30. junija je toraj za Kranjsko res dan slave, nadajmo se, da se bodo res spohile besede pesnikove:

Vremena Kranjcem bodo se zjasnila,
In zveče jim milejše kakor zdaj sijale.

Kaj je reakcija?

Nemškoliberalni listi imajo navado, da vsako Slovanom bolj prijazno vlado imenujejo reakcionarno ali nazadnjaško. Tako govoré zdaj tudi o Taffeju, da hoče reakciji pota gladiti. Tu je potrebno staviti vprašanje: kaj je reakcija? Reakcija je nasprotno od napredka; nedvumljivo je, da človeški rod koraka naprej v svojem napredku: iz divjakov postanejo na pol civilizirani in iz njih kulturni narodi. Da se Slovani izobražujemo, da skušamo zapadne narode dohiteti v vedah in umetnostih, to je napredek. Reakcionarji nazadnjaki so tedaj le tisti, ki hočejo Slovane v napredku zadržavati, ki jih hočejo v nevednost in suženjstvo nazaj potlačiti, ne pa ministri, kakor je Hohentwart in Taaffe, ki podpirajo zdravi razvitek teh narodov. Znano je tudi, da je divjake naj- ože dovesti k civilizaciji in kulturi s pomočjo katoliško-krščanske vere. Kar ima Evropa iz- obraženosti, humanitete in sploh lastnosti, ki kinčajo kulturne narode, to se ima v največji meri zahvaliti katoliški in sploh krščanski veri. Tedaj je ta vera sredstvo pravega napredka, ne pa nazadnjaštvo. Vendar pravijo psevdoliberalci in krivi preroki, da je reakcionar, kdor brani pravice katoliške cerkve.

Ker ne vedó, kako bi Taaffejevo vlado ob veljavo in zaupanje spravili, zato ga imenujejo reakcionarja in nazadnjaka.

Ako bi Taaffe hotel tlako in desetino nazaj vpeljati, potem bi bil res reakcionar, ker bi bil to nazadek, kajti poljedelsko ljudstvo se je naučilo na svojih nogah stati in ne potrebuje več jeroba. Mi pa smo prepričani, da niti Taaffe, niti česki plemenitaši ne mislijo še v sanjah ne na kaj enacega. Da se jim take želje podtikajo, to je le izmišljiva nemško-judovskih listov.

Ko bi Taaffe hotel absolutizem nazaj uvesti, potem bi bil res reakcionar, ker ljudstvo se je navadilo, vladati se samega sebe, in bil bi nazadek, ako bi se mu spet vse pravice samodoločbe vzele. Pa že Hohentwart ni na ustavnih pravicah nič stran jemal, raje bi bil še deželam in narodom kaj več pravic dal; in pvtje, ki se je vzdignilo zoper njega, kakor zdaj zoper Taaffeja, izviralo je le iz strahu za nemško in madjarsko hegemonijo, in iz strahu, da ne bi katoliška cerkev zopet v čast in ve-

ljavo prišla, tista katoliška cerkev, katero judje in prostomavtarji iz dna svojega srca sovražijo, in je nikdar preganjati ter obrekovati ne bodo nehali.

Ko je hotel Hohentwart ustavo spremeniti na korist Čehom, takrat je bilo grozno vpitje; pozneje pa so ustavoverci sami premenili ustavo, upeljavši direktne volitve, toda takrat ni bil prelom ustave, kajti šlo je za njih korist. Ker se minister Taaffe drži postave in neče pri volitvah tlačiti in strabovati Slovanov, imenujejo ga že reakcionarja, ko bi pa po izgledu Vesteneckov zasmehoval postavnost in Slovane osleparil za volilno pravico, potem bi ga ti listi hvalili, da je „verfassungstreu“ in „gesinnungstüchtig“. §. 19 obeta ravnopravnost vsem narodom; ako bo pa Taaffe hotel vresn čiti ta ustavni paragraf, kričali bodo, da Nemce zatirajo, da je reakcionar itd. Kaj hočemo o takih ljudeh soditi?

Da jim je zginil vsaki čut pravičnosti iz srca, da mislijo le na silo in na lastno srečo, katero hočejo zidati na podlago tuje nesreče. S takimi ljudmi se s lepa nič ne opravi, in velja o njih hrvaški pregovor: „Ne boji se vsaka šušja (koza brez rogov) Boga, a batine!“ Sklicevanja na Boga in na pravico ne bodo poslušali, pa Taaffe naj jim dá okusiti batine, naj z njimi energično postopa. Saj med kmečkim ljudstvom nemajo nobenega zavetja, le v mestih se širokoustijo, nevarni pa niso nikomur. Ravno o tem je Hohentwart krivo ravnal, da proti tej sodrgi ni bolj energično na noge stopil, kakor se je enkrat v čitalnici izrazil tudi naš rajni dr. Costa. Ker je bil predober nasproti tem kričačem in ni hotel nikjer kazati se absolutista ali trinoga, zrastle so mu kmalo čez glavo.

Naj bi se vsaj Taaffe te napake varoval, in naj bi se ne bal judovske svojati, ki nikogar ne more vničiti s svojimi papirnatimi kanoni (časniki).

Taaffe naj le koraka po poti pravice naprej, in naj se ne plaši, dati pravico tudi Slovanom, in preverjen naj bode, da ni zapuščen, ako ga prav dunajski čifuti nspadajo, mi krepki slovanski uarodi tudi nismo poslednji, kedar je treba kako stvar premakniti, in v sili naj Taaffe le nas pokliče. Bomo videli, ali nam bodo ravnopravnost res zabranili ali kali!?

Tedaj, druge narode zatirati in samo enemu streči, to je liberalno, vsem pravičen biti je pa reakcija, nazadek? Tako se besede zvi- jajo in pojmovi kvarijo, tako se krivica nedolžna in pravica grda in črna dela. Tako go- voré ljudje, obsedeni od tistega hudega duhá, ki moti in temni človeški um od začetka svetá!

Politični pregled. Avstrijske dežele.

V Ljubljani 1. julija.

Grof **Taaffe** se je izrazil, da ne čisla prav nič sedajne liberalne stranke v Avstriji da se je ona preživela in dogospodarila; da ona nema več moči življenja v sebi, ke, ne srka novih moči iz srede naroda, ampak pojema sama sebi pripuščena. Poleg tega pa se pripoveduje, da misli Taaffe politično živ- ljenje oživiti s pomočjo plemstva. Podtika se mu v „Pester Lloyd“, da hoče državo pre- ustrojiti na podlagi fevdalizma. Lahko se po- tipa z rokami, da je to tendenciozna izmiš- ljiva judovskih časnikarjev. Misliti si zamo- remo, da bo Taaffe porabil grajščake v ta na- men, da bodo pripomogli k spravi narodov; pa niti on sam ne misli na to, da bi vso moč plemenitašem izročil. V svesti si smemo biti, da si bodo ti časniki zdaj dan na dan novih laži izmišljevali, da bi zabranili ravnopravnost narodov in veroizpovedanj, ter da bi ohranili svoje gospodstvo. Reakcija, fevdalizem, kleri- kalizem, zatiranje nemštva, to bodo zdaj vsak dan na novo razglašena strašila, s katerimi bodo skušali nemško prebivalstvo za svoje na- mene pridobiti. Mi vsaj se grajščakov in njih dozdevnega fevdalizma nič ne bojimo, saj tudi grajščaki niso slepi in gluhi, da bi ne videli tako daleč, da se svobodno ljudstvo ne dá več v stari tlačanski voz vpreči; tudi do sedaj nemamo nobenega znamenja, ki bi ta strah opravičeval. Zato se jako čudimo pisavi čeških „Narodni listy“, ki že Nemce na pomoč kličejo zoper svoje prija- telje, češke grajščake! Prej ko se kdo obsodi, treba je vendar počakati, da zločin storé; nihče pa se ne more obsoditi samo zato, ker se o njem sumi, da bi znal kak zločin storiti.

Na **Češkem** je voljenih vseh 16 po- slancev, ki jih je češki volilni odbor pripo-

Ljubljanske slike.

Gospodična (papilio vel domincula).

(Dalje.)

Da je odgoja popolna, se jame že v prav mladih letih učiti godbe na glasoviru, citrah ali goslih, nektera pa celó malarije — vsega tega brez ovira na to, ima li za to talent ali ne. Le če se uči petja, mora imeti glas in sluh za-nj, drugače jo učitelj kmalu popusti. S 16. letom je navadno že tako izučena — posebno če se je lotila glasovira, da jej ro- čice kar bezljajo po glasoviru, in če to od blizo gledaš, se ti bo zdelo, kakor da bi gledal tistega črva, ki se mu pravi „tisučnogec“. Mama je jako ponosna ná njo in če je le ko- ličkaj družbe, jo brž sili k glasoviru, „čudo- vito dete“ se skonca brani, a ko sede za in- strument, je ni več spraviti od njega. Pohvala jej je gotova že zavoljo mame, kateri se po- tem obraz veselja in ponosa sveti. Tudi javno se pokaže v „koncertih“ in „besedah“ s kako kompozicijo, katero je doma že tolikokrat pre- igrala, da jo vsi vrabci po strehah okoli nje- nega stanovanja žvižgajo in je vse podgane že

prepodila ž njo. Če je gospodična lepa, jej potem občinstvo ploska, če pa lepa ni, se pa še ne pokaže ne, akoravno je morda res umet- nica. Vse to kazanje ima namen, opozoriti mladi in stari možki neoženjeni svet na čudo- vito dete, kajti če je materi še tako drag bi- ser, bi jo vendar oddala rajši prej ko pozneje ali celó ne. So tudi tu izjeme, a vendar je pravi umetniški talent pri ljubljanskih gospi- cah tako redek, kakor ljudje čez seženj veliki.

S 16. letom je toraj naša gospodična zrela za svet, ker je vsestransko izobražena in je že skoro ni reči, ki bi jej bila nova. Dokončal je odgojo že plesouk, pri njem in tudi po drugih družbah se je naučila koket- nega obnašanja, zgubila piasnost in tisto ne- umno deviško sramožljivost in angelj nedolž- nosti se obrača od nje, če je že ni popolnoma popustil. Komsaj na pol razpokneno cvetico pelje že mati na ples — oblečeno po modi, t. j. tako, da obleka več razkriva, kakor po- kriva, vzlasti zgoraj mora biti izrezana toliko, kolikor se le dá — tako, da se že možki sra- mujejo zá-njo in si ne upajo gledati te nagote. Zarudeti lice več ne more, uho njeno posluša še tako polzke pogovore brez nevolje.

Zdaj je vpeljana med svet. Do tje je imela spletkarije ljubezni le s študenti in mlajšimi komiji, zdaj jih ne mara več, in okoli nje se smukajo komiji više vrste, mladi trgovci, si- novi boljših ali vsaj dobrih hiš, mladi urad- niki, pa tudi starejši jastrebi, ki so že več golobc oskubili. Največ pa obraja lajtnante in nadlajtnante, sablja jej bolj imponira, ka- kor gola palčica. O pravi ljubezni ni govoriti, ker srce njeno je nezmožno zá-njo, vse je le igrača, da se čas preganja in so čutila vedno kolikor toliko razburjena. Med častilci in pri- lizovalci dobi vendar za nekoliko časa prednost kateri, a to ne trpi dolgo, kmalo naredi prostor drugemu, ta tretjemu, tretji četrtemu itd. To trpi tako dolgo, da slednjič nobenega več ni.

Se ve, da se v gledišče tudi jemlje, ko je le toliko odrastla, da jo je videti v loži. Gledišče v Ljubljani je davno že vse prej nego zavod za omiko in poduk. Nemci pošiljajo sém ves izmeček drugih gledišč, zato predstave ne vlečejo ljudi zavoljo igranja, nego bolj zavoljo iger. Te pa morajo imeti kaj pikantnega v sebi, morajo biti kolikor se dá polzke; najbolj se obrajtajo kolikor mogoče nage ženske, posebno pa v moški obleki. Vse to gleda mlado oko

ročal. Čehi so en sedež pridobili. Nemci so postavili 13 kandidatov, voljenih je pa le 9, trije so samostojni, eden, kakor rečeno, je zgubljen oziroma pridobljen za Čeha.

Včeraj v pondeljek je bila najhujša volilna borba, volilo se je 94 poslancev. Kako je pri nas, poročamo na drugi strani, od drugodi še nemamo poročil.

Vnanje države.

Na pritisk velesil je sultan odstavil **egiptovskega podkralja**, in na njegovo mesto posadil njegovega sina **Tevfika**. Ali se bo Egipčanom pod novim kraljem kaj bolje godilo, in, kar je za evropske jude največje važnosti, ali bo zamogel novi kralj tako gospodariti, da bo izplačeval upnikom visoke obresti od posojenega kapitala, to se bo še le videlo.

V **Rumeliji** in **Macedoniji** ne pride do miru: Turki in kristjani se še zmirom žulijo, tu z orožjem, tam z jezikom in šikaniziranjem, zato se vračamo k staremu izreku „ego autem censeo, Turchiam esse deledendam.“

Na **Laškem** očitno govoré, da bodo nam vzeli Trst in južni Tirol. Laška vlada se lepa in nedolžna dela, pa take demonstracije vendar trpi; v svoj čas bo že pokazala pravo barvo.

Iz južne Afrike poročajo angleški vojaki sami, kako neusmiljeno se **Angleži** vojskujejo s Kafri. Ranjene Kafre vse podavijo, namesto da bi jih zdravili.

Bonapartisti na Francoskem še ne obupajo, ampak stavljajo zdaj svoje upanje še na „rudečega princa“, onega, ki je bil razupit kot republikanec in brezverec, nič boljši od svojega bratranca Napoleona III., ki je bil ud brezverskih laških rudečkarjev, in ki se je z zavratnimi umori vspel na cesarski prestol, ter s krvavimi rokami posadil si krono na glavo, pozneje pa začel se pobožnega delati, samo da ga je duhovščina podpirala, ker sicer bi ga bili Francozi že davno spodili. Čudno je pri vsem tem, da bonapartovci zahtevajo ponovitev cesarstva v imenu vere. Mogoče je, da bo princ Jerome iz rudečkarja postal pobožen mož, francoska krona je že toliko vredna.

Izvirni dopisi.

Iz Trebnjega, 27. junija. Izvolitev državnega poslanca grofa Barbota bila je pri nas sijajna; razveselila je vsako rodoljubno srce, da še nikdar poprej pri enakih priložnostih ne tako. Okraj trebanjsko-radeško-kočevski bil je za narodno stvar najnevarnejši in le v tem kraju drznil se je nasprotnik za kmetiške občine vrivati nam človeka nemčurske krvi, med nami živečega, ali našim ljudem čisto odtujenega, malo priljubljenega „lanšperskega doktorja“. Nismo se sicer bali propasti, ker našim ljudem so se odprle oči, da se zavedajo svoje narodnosti, a da bi tako sijajno zmagali, nismo pričakovali. Gosp. grof Barbo dobil je izmed 43 glasov 41, a njegov nasprotnik le 2. Da so prišli vsi izvoljeni možje in le enega ni manjkalo, priča o izgledni disciplini naroda našega. Kako malo je dr. Wurzbach tukaj med svojimi domačimi priljubljen, in kako malo se ima zanašati na naše glasove. Prepričal bi se bil lahko na dan volitve, ker ni od domačih nobenega glasu vjel. Volil ga je pač žužemberški župan Kuzman in eden kočevski volilec, pregovarjan še le zadnji trenutek, a težko bode dr. Wurzbach ponosen, če se ozira na škandalozno roboto, prav ostudno obnašanje svojih dveh volilcev.

Vedenje omenjenega človeka, nekdanjega davkarskega oficijala z njegovim voznikom in le od njega zapeljanim kočevskim volilcem je res nezasišano, človeka kolikaj omikanega popolnoma nevredno, kaže nam nemčurja s pijačo podkurjenega, s strastjo zaslepljenega, kateri pozabivši svojo možko čast v resnici divji postane.

On ni imel toliko takta, da bi bil, edini nemčurski volilec s Kočevjarjem, precej domu ali vsaj drugam jo potegnil, — ampak menda z namenom kak škandal provocirati, je kakor smola sedel ves dan v obližji družih narodnih volilcev in z insultiranjem hotel jih dražiti.

Le premagovanju poštenih narodnih mož se je zahvaliti, da se niso godili škandalu. Ves čas, kar je bil ta človek v Trebnjem, se ni slišalo od njega družega, kakor: „verfluchte Pfaffen — verfluchte Slovenen“, — in družih izrazov škandaloznih toliko, da smejo nemčurji nad njim pač ponosni biti, vsaj zna menda njih „Schimpf Lexicon“ prav na pamet.

Ker insultiranja in divjega vpitja one vredne trojice Kuzmana, Finka Kočevjarja in

njih hlapca ni bilo konca, morali so jih na zahtevanje vseh gostov sramotno iz gostivne izbacniti.

Kar je pa ta čudni žužemberški župan skozi Trebnje gredeč upil, je tako nesramno, da so matere svoje otroke proč podile, da niso poslušali.

Naj le besedo črhne v obrambo svojega obnašanja, precej je vsa reč pri c. k. sodniji — in tam mu bodo veljavne priče dokazale istinitost.

Res je žalostno za veliki, imenitni žužemberški terg z njegovimi narodnimi prebivalci, da mu je taka oseba na čelu. On je pred volilnim shodom v Trebnjem obljubil, da bo z nami glasoval, dokaz imamo v rokah — toraj toliko bolj neznačajno — nemožko.

Proč ž njim! Ali nimate Žužemberčani narodnih mož, trdnih značajev kakor g. Pehani?

Iz Bele Cerkve, dne 23. junija. *)

Dne 18. t. m. so se tukaj vršile prvotne volitve in sicer čisto mlačno, ker razun župana in treh svetovalcev so bili samo še g. župnik, učitelj in dva posestnika nazoči. Temu se pa ni čuditi, kajti znano je že od zadnjih volitev, da okrajni glavar g. Ekel nima rad obilnega števila volilcev in da je zadnjič na Mirni volilce kar domu gonil rekši: „Čemu vas je pa toliko sem prišlo? kaj nimate kaj delati doma? Raji bi šli cesto nadaljevati“ i. t. d. Na to se ve da, je g. Ekel tudi zaslužen odgovor od značajnih mož dobil, kateri so to uradniško nesposobnost osorno, kakor je bilo prav, zavrnili rekši: „Čemu ste pa volitve razpisali? zato, da nas zdaj domu gonite? C. k. davkarija bi imela pravico do naših moženj, mi pa bi ne smeli voliti?“ To se je godilo pač še pri zadnjih volitvah, ko so c. k. uradniki vsakoršne nepostavnosti uganjali. Vendar se take reči hitro po širocem raznesó in kmetje, že tako z delom obloženi, še raje volitve zamenjajo. Izvoljena sta bila g. župan Jakob Kosač in g. Florjan Zorko, občinski svetovalec in mlinar enoglasno, obadva značajna moža in vrla Slovenca, kajti pri nas ni zemlje za nemčurstvo in izdajalstvo, kar je niki A. zamrl, ki je bil podrepca nemčurskih velikašev. Da naše ljudstvo ni tako zabito, ko kje drugej, pride od tod, ker časnike prebira, katerih v malo občino 1000 duš več semkaj zahaja —

*) Po prošnji gosp. dopisnika natisnemo ta dopis, čeravno je že zakasnen. Vredn.

gospodične, uho njeno posluša polzke besede in tako hlastno srka v sè sladki strup, ki jo kmalu vso prešine. Kar v gledišču vidi in sliši, premišljuje domá v samoti, o tem se pogovarja v družbi, in kmalo ima take nazore, toliko vé o človeškem življenji, da človek kar strmí, če se z njo spusti v pogovor.

Še bolj ko v družbi med moškim svetom pokažejo gospodične svoje lepe lastnosti, kadar so same med sabo. Tu kar naravnost pokažejo še to, kar pred moškimi skrivajo, in zaljubljenemu mladenču zgine vsa poezija, kar iz nebes pade, če jih od strani posluša, da one zá-nj ne vedó.

„Oh premisli, ta ongavi komij leta zdaj zmiraj za mano, ker sem zadnjič ž njim plesala. No, takih buteljnov bi še manjkalo! Kakor bi drugih ne bilo.“ — „Sinoči v gledišči me je lajtnant I. ves šas tako gledal! Saj sem ga tudi večkrat pod oknom videla.“ — „Ej nič se ne bahaj, ta ima tisto Rozo.“ — „Ni reš, meni je že pisal zaljubljeno pismo.“ — „Kaj bo lajtnant! Meni je poslal knjigovodja J. za god strašno lep šopek, ki ga imam še

zdaj na oknu.“ — „Kako si neumna! Ta je že davno v hiši gospé N. kuhan in pečen?“

Tako gredo pogovori, potem pridejo na rešeto vsi možki, ki se okoli te ali one sučejo, naštevajo vse srčne spletke, ki jih je ta ali oni že imel, tej se posmehujejo, ono opravljajo, da s tem ali onim hodi itd. Največ veselja je pa, če ktera pade, skoro nobene ni, da bi jej tega ne privoščile. Kedar se ktera omoži, jo zavidajo in odpovedo prijateljstvo, a vendar vsaka pravi, da bi ona tega ne bila vzela, če bi ga jej bili prav na zlatem krožniku ponujali; ima tak nos, take oči, tako postavbo, je tako neveden, take slabo pleše — sploh: cela razstava človeških napak je.

Evo je bil Bog vstvaril zato, da je bila družica Adamu. Čeravno gospóski svet ne mara veliko ne za stari ne za novi testament, to veruje še vendar, da je gospodični za življenje treba možá, kakor mladi sadiki kolca, ob kterega se opira. Ta vera je postala še popolnejša, namreč taka, da je moški spol na svetu le zato, da ženski spol redi. Po tej veri je vravnana res tudi večidel odgoja naše gospo-

dične. Tu je res velik napredek v primeri s kmetiškimi dekletom. Tam na kmetih je namreč še tista babja vera, da mora nevesta tudi kaj k hiši prinesiti, če že ne družega, vsaj pridne roke. V mestu smo v tem obziru že nekoliko milj naprej, tu mora namreč nevesta že prej zvedeti, koliko svilnatih oblek jej bo mogel ženin na leto napraviti, koliko poslov imeti zavoljo nje, kam bosta zahajala podnevi, kam zvečer, kdo bo zahajal v hišo itd. Vse to izpraša navadno prej že mati, in kar si ona prav ne upa, to dopolni hčerka sama.

Skoraj pa bi bili pri tem pozabili nekaj, brez česar nobena gospodična ne more živeti, in ta pred vsem potrebna reč je zrcalo. To je altar v hiši; pred katerim stoji vsak dan nekoliko ur; tu ogleduje svojo podobo, pred njim se napravlja in popravlja in še le, če je ta pravični in nepristranski sodnik izrekel tako sodbo, da je nji všeč, se poda med ljudi.

Jaz sem enkrat nekje bral, da možki, ki nosljá ali kadi, zamudi svojega dela gotovo vsaj po ene uro na dan. Če se tako potratene ure dela seštejejo, bi zaslužek dal že lepo

namreč 3 eksemplari „Slovenca“, „Slovenski Narod“, „Novice“, „Zvon“, „Brenčelj“ in drugi.

Domače novice.

V Ljubljani, 1. julija.

(Včerajšnje volitve.) Iz naznanila na prvi strani današnjega lista je razvidno, kako slaven dan je bil vserrajšnji za vso kranjsko deželo. Najbolj živahna je bila gotovo volitev v Ljubljani, ker toliko volilcev, kakor včeraj, še nismo nikdar videli na rotovžu. Vročina je bila huda, vzlasi nemčurjem se je cedil pot po obrazu, ko so videli naše vrle volilce moža za možem prihajati. Volitev je bila končana še le okolo pol dveh popoldne, ob štirih pa so bili prešteti tudi glasovi in slavna zmaga naša očitna.

V čitalnici je bilo vse živo, ker je bil smajni dan, je bilo prišlo tudi veliko narodnjakov iz družih krajev, ki so čakali izida vseh volitev. Ob treh smo — za kar gre hvala našim vnanjim narodojakom — imeli razen Kranja, ki je volil še le popoldne, telegrafična poročila z vseh mest in trgov, po katerih je bila zmaga naša po vsi deželi že gotova. Naj sledi tukaj število glasov, kolikor so jih dobili kandidati.

V Tržiči dr. Poklukar 10, Vesteneck 26		
v Radolci „ 21 „ 21		
v Kranji „ 55 „ 36		
v Loki „ 24 „ 24		
v Idriji „ 10 „ 57		
v Postojni „ 38 „ 37		
v Ložu „ 28 „ 1		
v Kamniku „ 62 „ 7		
na Vrhniki „ 22 „ 12		

Toraj je dr. Poklukar dobil vsega vkup 270, Vesteneck pa le 221 glasov, prvi je bil izvoljen z 49 glasovi večine.

Po dolenskih mestih so bili glasovi razdeljeni tako-le:

V Novem mestu Magheri 39 Kromer 51		
v Metliki „ 63 „ 21		
v Črnomlju „ 26 „ 11		
v Kostanjevici „ 20 „ 5		
v Krškem „ 31 „ 29		
v Kočevju „ 6 „ 56		
v Višnjigori „ 21 „ 11		
v Ribnici „ 47 „ 3		

hišo, ako mož le 30 let dela. Se ve, da o naši gospodični ta primera ne velja, k večjemu se more reči, da med tem, ko se pred zrcalom napravlja in popravlja, nič družega ne dela, kar pa za občni blagor nikakor škodljivo ni. Skonca, dokler še ni vajena, gre to napravljanje počasi, to je: sama seboj je gotova v četrtu ure; ko se pa v tem bolj izuri, gre oblačenje, česanje, barvanje (šminkanje) zadrževanje oprsja, da je kolikor mogoče napeto in stisnjeno, tako naglo spod rok, da je s tem že v dveh urah gotova — vzlasi, če gre na ples ali drugam med gosposki svet, kjer se hoče pokazati z vsem, kar ima in nima. Za vse „toiletne“ skrivnosti njene zvé možki še le takrat, kedar je prepozno in se imajo z njimi slepiti le še drugi. Zrcalo je toraj vsakako silno potrebna reč gospodični, brez njega bi jej bil ves svet temen; tudi v njem spoznava svojo telesno lepoto ali to, kar jo kazi, da vé zadnje po meči popraviti, prvo pa povišati. Duševne lepote v njem pač ni videti, ker je steklo tako vlitó, da se vidi vsak v njem tak, kakoršen je. (Dalje prih.)

Naš kandidat grof Magheri je dobil toraj 253, Kromer le 187 glasov, kar dá 66 glasov večine za grofa Margherija. „Slava volilcem!“ je donelo iz vseh ust, ko se je ta sijajni izid zvedel.

Se vé, da je ta slavna zmaga naglo zvedela se po vsem mestu in med tem, ko so nemčurji vsi poparjeni domú lezli, je drl narodni svet v čitalnico, kjer je vse prostore do zadnjega kota napolnil. Tu je bilo zopet vse selje, zmaga se je spodobno obhajala s petjem in govori. Najprvo se je bralo več telegramov, med tem štirje od izvoljenega našega poslanca viteza Schneida iz Dunaja, v katerih se za izvolitev v lepi slovenščini zahvaljuje volilcem. Temu so sledile napitnice presvitlemu cesarju, ki nam je poslal tako pravičnega deželnega predsednika, kakor je gosp. vit. Kallina, potem narodnim volilcem, dr. Bleiweisu in dr. Med vsem tem so peli naši pevci, bil je tudi umetnijski ogenj, ob katerem so pogorele „proklete grablje.“ Iz več krajev, kjer so zvedeli za našo slavno zmago, je bilo videti krese, tako v Šiški, na Črnučah in drugje. Še le pozno se je končala veselica, ki je bila po vsem res prav narodna.

(Volitve na Goriškem.) V tem, ko smo kranjski Slovenci tako slovesno povsod zmagovali, smo dobili iz Gorice žalostno poročilo, da je tam „Slogin“ kandidat gosp. Povše s 97 glasovi propadel proti vladnemu kandidatu Winklerju, ki je dobil 145 glasov. „Nesloga tlači“ — to smo mi bratom Goričanom že naprej pravili. Po toči zvoniti je prepozno. Skušnja je draga, ali — —

(Iz Istre) smo dobili telegrafično poročilo, da je v Voloski bil izvoljen Vitezic enoglasno. V Kopru so zmagali narodnjaki s 47 glasovi proti 30, a v Polji in Poreči propali.

(„Tagblatt“) nam očita, da za državni zbor nam manjka kandidatov, da jih toraj iščemo zunaj med višimi uradniki. „Tagblatt“ naj v tem sam sebe prime za nos, ker nemčurji za kandidate nimajo družih ko uradnike.

Dežman je deželni uradnik, Vesteneck in Kromer pa državna, kakor sploh brez uradnikov ne morejo nikjer nič opraviti. Če pa mi kterega c. k. uradnika priporočamo, se godi

to iz gole pravicoljubnosti, ker pripoznamo, da gre uradnikom tudi zastopnikov v državnem zboru. Ta pot pa storimo to tudi še iz hvaležnosti zato, ker so nam do sedaj s svojo nevtralnostjo do pravične zmage pripomogli.

Telegrafične denarne cene 30. junija.

Papirna renta 66.65 — Sreberna renta 67.70 — Zlata renta 77.80 — 1860letno državno posojilo 126.20 Bankirske akcije 823 — Kreditne akcije 264 — — London 116. — — — Ces. kr. cekini 5.49. — 20-frankov 9.23

Denarstvene cene 30. junija.

	Denar.	Blago
Državni fond.		
5% avstrijska papirna renta	66.65	66.80
5% renta v srebru	67.70	67.85
4% renta v zlatu (davka prosta)	77.70	77.85
Srečke (lozi) 1854. l.	117.75	118.25
„ „ 1860. l. celi	126. —	126.25
„ „ 1860. l. petinke	128. —	128.50
Premijski listi 1864. l.	157. —	157.50
Zemljiščine odveznice.		
Štajarske po 5%	99.75	100.50
Kranjske, koroške in primorske po 5%	94. —	—
Ogerske po 5%	85.75	86.25
Hrvaške in slavonske po 5%	88.50	90.50
Sedmograške po 5%	82. —	82.75
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	832. —	834. —
Unionske banke	84.30	86.70
Kreditne akcije	262.75	262.75
Nižoavstr. eskomptne družbe	800. —	810. —
Anglo-avstr. banke	127. —	127.50
Srečke (lozi).		
Kreditne po 100 gld. a. v.	171.50	171. —
Tržaške „ 100 „ k. d.	120. —	121. —
„ „ 50 „ „	61. —	63. —
Budenske „ 40 gld. a. v.	38.75	39.25
Salmove „ 40 „ „	46.75	47.25
Palffy-jeve „ 40 „ „	36. —	36.50
Clary-jeve „ 40 „ „	37.75	38.25
St. Genois „ 40 „ „	38. —	39. —
Windischgrätz-ove „ 20 „ „	34.25	34.50
Waldstein-ove „ 40 „ „	32. —	33. —
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.50	5.51
Napoleonsd'or	9.23	9.24

Val. Zadnikar,

pasar v Ljubljani na sv. Petra cesti,

se priporoča čast. duhovščini za izdelovanje vseh cerkvenih posod, monštranc in kelihov vsakih zlogov, celo ali na pol srebrnih, dobro pozlačenih, tako tudi za napravo najboljših strelovodov (blitzableiter) s platino; nadalje ima v zalogi kuprene vrvi (kupferdratseil) za izpeljanja strelovodov. (3)

Postranski zaslužek.

Vsled 23 letnihkušenj in študij dajemo za majhen denar poduk za izobražene gospode, kako si morajo ustanoviti

gotov zaslužek

brez kapitala. In ta je

posredovanje s kupčijskim kreditom.

Poštenim ljudem se lahko pripomemo h kreditu, tako vsem pridnim, podvzetnim trgovcem, obrtnikom, posestnikom, ki v trenutku denarja potrebujejo. Denar se dobi po 2 po 3 odstotke, prav po človeški.

Iščejo se zaupni možé,

izobraženi in premožni, ki imajo od 5000 do 6000 gld. premoženja. (2)

Tudi družnike

iščemo, ki imajo kaj denarja za vlogo.

Mi priskrbimo ljudem različne službe, tako gospodarjem, kmetovalcem, obrtnikom, umetnikom, godcem, pevcem, vednostno izobrazenim, učiteljem, učenikom, za oba spola, isto brez plačeno.

Tudi se denar izterjava, kdor ga sam neče izterjati.

Allg. Handelsagentur, Waaren-Commission et Export von Leo Binder, Wien, Reinerstrasse 29.